

Charles Bukowski

Árvácska a hóban

Istenadta korai órán
a kék fejű delelés idején
küldök neked egy csomagot
egy csontos kezét
egy selymes
ingujjal rajta
egy nagydarab fickó
megsárgult fogakkal és egy
epilepsziás apa
fogja neked
az ajtóig elvinni
mosolyogj
és
vedd
át

jobb ez mint
ami amúgy neked
virul

A tömegek géniusza

Van elég árulás, utálat,
erőszak,
abszurditás az átlagos emberi
lényben
Hogy bármikor bármilyen
hadsereget kiszolgáljon.

ÉS A Gyilkosok Közt A Legjobbak Azok,
Akik Tetteik Ellen Érvolnek.
ÉS Gyűlöletben Azok A Legjobbak,
Akik a SZERETETÉRT Állnak Ki
ÉS A HÁBORÚBAN A LEGJOBBAK
– VÉGTÉRE IS – AZOK, AKIK
KIMONDJÁK HOGY

BÉKE

Óvakodj
Az Átlagos Embertől
Az Átlagos Asszonytól
ÓVAKODJ A SZERETETÜKTŐL

A Szeretetük Átlagos, Keresi
Az Átlagost
De Van Géniusz Az Utálatukban
Elegendő Géniusz Van Az
Utálatukban Ahhoz Hogy Megöljenek Téged
Megöljenek Bárkit.

Nem Kérnek A Magányból
Nem Értik a Magányt
Mekísérelnek Elpusztítani
Mindent
Ami Eltér
A Sajátjuktól

Mivel Képtelenek
Művészetet Teremteni
Nem Fogják
Megérteni A Művészetet

Teremtőkként A Hibáikat
Csupán A Világ
Hibáinak
Fogják tartani

Mivel Képtelenek Teljes Szívből Szeretni
A Te Szeretetedről GONDOLJÁK Majd, Hogy
Tökéletlen
ÉS AZTÁN UTÁLNI FOGNAK
TÉGED

És Az Utálatuk Tökéletes Lesz,
Mint Egy Csillogó Gyémánt,
Mint Egy Kés
Mint Egy Hegy
Mint Egy Tigris
Mint A Burok

Ez Legszebb Művészetük

Csaj miniszoknyában

*Vasárnap. Bevágek egy
grapefruitot. Az orosz ortodox
templomban egy háztömbnyire
innen Nyugatra véget ért
az istentisztelet.
Fekete haja van,
az ősei Keletről jöttek
idáig, nagy barna szemekkel
néz föl a Bibliájáról,
aztán megint vissza, és
mialatt a Bibliában olvas,
mozgatja a lábait, egy lassú
ritmusú táncot ad elő
és a Bibliát olvassa közben...
hatalmas arany fülbevalók,
2 arany karperec itt is, ott is;
inkább tűnik rövid kosztümnek
azt hiszem; feszesen rajta; az anyag
halovány barna, mint egy
rövid napfürdő után; errefelé
fordul, arrafelé; a hosszú
fiatal lábak
felmelegedve a napfényben...*

*Látványa nem engedi magát elhessegetni;
ugyanakkor: semmi tolakodó gondolat...
a rádióból klasszikus zene ömlik,
amit ő nem bír elviselni,
ám mozdulatai pontosan követik
a zenemű
ritmusát...*

*Fekete haja van, fekete haja,
Istenről olvas valamit.*

Én vagyok Isten.

Fordította Erdődy Kristóf